

РЕШЕНИЕ

№ 234

гр. Варна, 15.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
като разглежда докладваното от Цветелина Г. Хекимова Търговско дело № 20213100900640 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по кумулативно съединени искове с правно основание чл.95 от ЗАПСП от В. М. К., ЕГН *****, Варна, чрез пълномощник адв.Д. от ВАК, срещу ЧСУ „Юрий Гагарин“ ЕООД, със седалище гр.Варна, за присъждане на обезщетение в размер на 50000 лв. за причинени имуществени и неимуществени вреди на основание чл.95а, ал.1, т.1 вр. чл.95, ал.1, т.3 и т.4 от ЗАПСП от това нарушение, както и за установяване факта на извършено нарушение на авторското право на ищеца върху графичното изображение /лого/ през периода от 13.03.2017г. до 09.09.2021г. и за преустановяване на неправомерното използване на процесното графично изображение /лого/ на основание чл.95б, ал.1, т.1 и 2 от ЗАПСП.

Твърди се в исковата молба, че ищецът по професия е художник и през 2014г. по поръчка на ръководството на СОК „Камчия“ е създал графично изображение /графично изображение на лого/, предназначено за използване върху униформите на учениците от ЧСУ „Юрий Гагарин“. Графичното изображение било одобрено от определената комисия. След известно време ищецът установил, че логото се използва освен на униформите също и на документи, метални значки, сайта на училището и др., без ищецът да фигурира като автор и да е давал съгласието си. Твърди се, че ЧСУ „Юрий Гагарин“ се е утвърдило и станало известно като училище на бъдещето, а логото на училището е неговият основен отличителен белег, който го прави разпознаваемо, поради което създаденото от ищеца лого е важен елемент от историята на училището. Сочи се, че високите реализирани от училището приходи за 2017г. и 2018г. водят до извода за неговото развитие и популярност. С горното се обосновават претенциите за установяване факта на извършено нарушение на авторското право на ищеца върху графичното изображение /лого/ през периода от

13.03.2017г. до 09.09.2021г. и за присъждане на обезщетение, както и за постановяване на забрана за използване на графичното лого от ответника.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът ЧСУ „Юрий Гагарин“ е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявените искове като неоснователни. Оспорва се, че ищецът е автор на графичното изображение, както и че в случая е налице обект на авторско право, което да е предмет на закрила. Твърди се, че дори да се установи, че е налице обект на авторско право и че ищецът е негов автор, не е извършено нарушение, доколкото през периода, през който се твърди да е създадено графичното изображение, ищецът е бил в трудово правоотношение с ответника на длъжност „художник, приложник“ и съответно правото на използване на създаденото в рамките на трудовото правоотношение произведение е преминало в полза на работодателя.

Съдът, като прецени по реда на чл.12 от ГПК събраните по делото доказателства във връзка с доводите и съображенията на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявените искове са с правно основание чл. 95, ал. 1, т. 1 от Закона за авторското право и сродните му права за установяване факта на нарушението на притежавано от ищеца авторско право, както и за осъждане на ответника да заплати обезщетение за претърпените от ищеца вследствие на увреждането вреди - имуществени и неимуществени.

С оглед основателност на предявения иск с правно основание чл. 95, ал. 1 вр. с чл. 95в, ал. 1 от ЗАПСП, следва да са налице следните предпоставки: да съществува обект на авторско право, подлежащ на закрила по смисъла на чл. 3 от ЗАПСП; да е налице нарушение от страна на ответника на авторското право, чиято закрила търси ищецът; вреди, възникнали от извършеното нарушение за авторите на произведенията, за които ищецът претендира обезщетението; размера на обезщетението.

Съгласно чл. 3 от ЗАПСП, обект на авторско право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквата и да е обективна форма. В този смисъл процесните изображения също са обект на авторското право по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 5 ЗАПСП.

В отговора на исковата молба се оспорва авторството на ищеца, но от поясненията в първото по делото съдебно заседание се установява, че оспорването касае не рисунката /л.9 от делото/, а цялостното оформление на логото с надписи и други елементи.

От свидетелските показания на В.М., К.К. и С.Ш. се установява, че в изпълнение на поставеното му задание ищецът К. е представил три варианта на лого, представляващо рисунка, от които ръководството избрало една, намираща се на л.9 от делото. От показанията еднозначно се установява, че при представеното и одобрено лого не е имало надпис около рисунката. Той бил добавен от друг служител, като впоследствие бил променен съобразно промяната в наименованието на училището. Според показанията на

С.Ш., изп.директор към 2014г., задачата за изработване на лого била поставена от ръководството с конкретни указания да се изрази концепцията за деца, които чрез образованието стават звезди, както и относно цветовете, които следва да се използват, а именно бял за буквите и фигурите и син за фона. Показанията в тази част се потвърждават и от показанията на Д.Е., според когото цветовете и шрифта били зададени според изискванията на ръководството. От показанията на свидетеля Д.М. се установява, че е виждал логото за първи път през 2014г., когато му го е показал К., като не си спомня дали е било на хартия или на екран, както и дали е имало надпис. Впоследствие през 2019г. заедно с други художници е дал становище, че конкретното лого е дело на К..

От съвкупния анализ на свидетелските показания се установява безспорно, че графичното изображение на л.9 е дело на ищеца К.. По отношение на надписа показанията преимуществено са в посока, че е бил добавен от друг служител, което освен това е без значение за създаването на обект на авторското право, доколкото не е резултат от творческа дейност - съдържанието на надписа се определя от наименованието на училището, а шрифтът е от обичайно използваните, присъщи на текстообработващите програми. От свидетелските показания се установява също, че при представянето за одобрение изображението е било на хартия, като фактът дали ищецът го е бил създал първоначално в дигитален формат, също е без значение, доколкото съгласно чл.3 от ЗАПСП обектът на авторското право може да е изразен по какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма. От изложеното се налага извода, че ищецът К. има качеството автор по смисъла на чл. 5 от ЗАПСП, а именно физическото лице, в резултат на чиято творческа дейност е създадено произведение - графичното изображение на л.9 от делото.

В чл. 18, ал. 1 ЗАПСП е предвидено, че авторското право включва като основно имуществено право на автора да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, освен в случаите, за които този закон разпорежда друго. Следователно, всяко едно използване на обект на авторското право от лице, различно от неговия титуляр, без съгласието на последния и без законът да допуска използването му независимо от неговата воля, представлява нарушение, което е основание за дължимост на обезщетение за причинените на правоприитежателя вреди. В чл. 18, ал. 2 от ЗАПСП е дадено легално определение на понятието използване на произведението, което е обект на авторското право, като е посочено, че за такова се смята вкл. възпроизвеждането и публичното показване на произведението – чл. 18, ал. 2, т. 1 и 6 от ЗАПСП. В случая между страните е безспорно, че процесното лого с надпис се използва в дейността на училището по различни начини – върху издаваните документи, униформите на учениците, сградите.

От ответната страна не се оспорва използването на логото ежедневно и по различни начини в дейността на училището, но са релевирани възражения, че не е налице нарушение на авторско право, свързани основно с трудовото правоотношение на ищеца към момента на създаване на логото с дружество, праводател на настоящия ответник.

От представения по делото трудов договор от 29.06.2011г. и допълнително споразумение от 09.09.2014г. се установява, че В.К. е бил назначен на длъжността

„художник, приложник“ в СОК „Камчия“ ЕАД през периода, през който е изработено логото. В представената относима към същия период длъжностна характеристика не е налице конкретна дейност, включваща изработване на лого или графично изображение, но от всички ангажирани по делото доказателства се установява, че задачата да се изработи процесното лого е била дадена на ищеца в качеството му на служител на СОК „Камчия“. В тази насока са показанията на всички разпитани свидетели, твърденията в исковата молба, както и изявленията на ищеца, че е щял да бъде уволнен, ако не представи изображението готово в посочените кратки срокове.

Съгласно чл. 41 ЗАПСП, авторското право върху произведение, създадено в рамките на трудово или служебно правоотношение, принадлежи на автора, освен ако в този закон не е предвидено друго. Работодателят или органът по назначаването има изключително право без разрешение на автора и без заплащане на възнаграждение, доколкото в трудовия договор или в акта за назначаване не е уговорено друго, да използва така създаденото произведение за свои цели. Наличието на трудовоправната връзка не изключва възникването на авторското право в полза на ищеца, като възникващите права имат отношение към работодателя, който може да упражнява това право по начин и до степен, съответстващи на обичайната му дейност.

От анализа на всички ангажирани доказателства липсва основание да се счита, че задачата е била осъществена извън трудовото правоотношение както към момента на възлагането, така и към момента на одобрение – от представените от ищеца няколко варианта ръководството е избрало един, който е предоставен на друг служител за допълнителна обработка. В показанията си С.Ш., изп.директор на СОК „Камчия“ ЕАД дори сочи, че е възложила на К. изработване на логото с конкретни указания за елементи, които да включи, както и за цветове, които да използва. Изявленията на ищеца, че многократно е правил опити да заяви желанието си да бъде сключен договор относно правата за използване на логото, не се установяват от свидетелските показания, като освен това, дори да се приемат за доказани, тези опити за последващо уреждане на отношенията не биха могли да променят факта, че към периода на изработване и одобрение на логото ищецът е бил в трудово правоотношение с праводателя на ответното дружество и именно в това негово качество му е било възложена задачата, както и в това качество той е представил разработените от него варианти за одобрение на ръководството. Изводът, че произведението е създадено в рамките на трудово правоотношение, обуславя приложение на хипотезата по чл.41 от ЗАПСП. Предвиденото в тази разпоредба изключително право на работодателя да използва така създаденото произведение за свои цели без разрешение на автора и без заплащане на възнаграждение изключва извършването на нарушения на авторското право по смисъла на чл. 18, ал. 1 ЗАПСП.

След като по делото не са доказани твърденията от ищеца за нарушения на процесните авторски права, предявените искове с правно основание чл. 95, ал. 1 ЗАПСП, съответно искането по чл. 95б, ал. 1, т.1 и 2 ЗАПСП, са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Съобразно изхода от спора и поради направеното искане на ответното дружество следва да бъде присъдена сумата от 700 лв., включваща адв.възнаграждение съобразно представените по делото списък по чл.80 от ГПК и писмени доказателства.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от В. М. К., ЕГН *****, с пост.адрес гр.Варна, чрез пълномощник адв.Д. от ВАК, срещу ЧСУ „Юрий Гагарин“ ЕООД, ЕИК 204190595, със седалище гр.Варна, искове за присъждане на обезщетение в размер на 50000 лв. за причинени имуществени и неимуществени вреди на основание чл.95 вр. чл.95а, ал.1, т.1 от ЗАПСП, както и с правно основание чл.95б, ал.1, т.1 и 2 от ЗАПСП за установяване факта на извършено нарушение на авторското право на ищеца върху графичното изображение /лого/ през периода от 13.03.2017г. до 09.09.2021г. и за преустановяване на неправомерното използване на процесното графично изображение /лого/.

ОСЪЖДА В. М. К., ЕГН *****, с пост.адрес гр.Варна, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЧСУ „Юрий Гагарин“ ЕООД, ЕИК 204190595, със седалище гр.Варна **сумата 700 лева**, представляваща разноски в настоящото производство за адв.възнаграждение, **на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.**

Решението може да бъде обжалвано пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____